

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/690/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6411210194
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:6411210194.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: C. U., a.s., so sídlom v X., T. 8, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Mgr. T. W., advokátom v X., Dr. P. S. XX proti odporkyni: T. S., bytom L., Y. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. H. S., advokátom v I., J. W. X/A, o zaplatenie 241,76 Eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 4. júla 2013, č.k. 8C/106/2012-179, v časti o trovách konania, takto

rozhodol:

Odvolaací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 137 Eur spolu 9% ročným úrokom z omeškania od 07.08.2010 do zaplatenia. Odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 104,76 Eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 07.08.2010 do zaplatenia v mesačných splátkach po 10 Eur, vždy do posledného dňa v kalendárnom mesiaci, s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok. Žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ sa návrhom podaným proti odporkyni domáhal zaplatenia sumy 241,76 Eur s prísl., z dôvodu neuhradenia ceny za poskytnuté služby za obdobie od 27.11.2009 do 14.07.2010. V súvislosti s porušením zmluvných povinností bola zmluvne dojednaná zmluvná pokuta vo výške 130 Eur, ktorú je odporkyňa tiež povinná uhradiť. Pred prvým pojednávaním vzal navrhovateľ svoj návrh v časti o zaplatenie sumy 7 Eur (čo predstavuje poistenie faktúr) s prísl. a následne aj v časti o zaplatenie sumy 130 Eur s prísl. späť. Trval na návrhu v časti o zaplatenie sumy 104,76 Eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 07.08.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. V priebehu konania do konania vstúpil na stranu odporkyne vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Navrhovateľ nesúhlasil so vstupom vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní. Súd preto uznesením zo dňa 9.4.2013 č.k. 8C/106/2012-147 rozhodol, že pripúšťa vstup tohto subjektu do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Vo svojom vyjadrení k návrhu navrhovateľa uviedol, že v súvislosti s nárokom na zmluvnú pokutu už súdy judikovali, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku a takúto podmienku navrhovateľ podľa § 53a Občianskeho zákonníka používať nesmie. Táto zmluvná podmienka je absolútne neplatná, preto neprichádza do úvahy ani moderovanie, ani iné zníženie neplatnej zmluvnej pokuty. Žiadal preto, aby súd prvého stupňa návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty 130 Eur s prísl. zamietol, pretože ide o porušenie spotrebiteľských práv. Poukazujúc na ust. § 43 ods. 1 a § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách súd prvého stupňa dospel k záveru, že pôvodný návrh navrhovateľa bol podaný dôvodne len sčasti. Je nepochybné, že účastníci uzavreli medzi sebou zmluvu o pripojení podľa § 43 ods.1 zákona o elektronických komunikáciách. Podľa tejto zmluvy, ktorej súčasťou

sú Všeobecné podmienky, odporkyňa bola oprávnená využívať služby poskytované navrhovateľom a zároveň povinná uhrádzať faktúry, ktoré jej navrhovateľ za využívanie týchto služieb vystaví. Z čl. 5 bod 1 písm. a) Všeobecných podmienok vyplýva aj oprávnenie navrhovateľa požadovať zaplatenie zábezpeky na cenu poskytnutých služieb, ktorej hodnota prekročí pred ukončením zúčtovacieho obdobia priradené odporkyňi cenu dohodnutého účastníckeho programu v zmluve vopred. V konaní bolo preukázané, že odporkyňa využívala služby navrhovateľa, z jej strany došlo k prekročeniu limitu ceny za poskytované služby, preto bola zo strany navrhovateľa vyzvaná na úhradu finančnej zábezpeky. Keďže odporkyňa neuhradila navrhovateľovi riadne a včas cenu za poskytované služby v sume 104,76 eur, dostala sa s plnením do omeškania a to odo dňa nasledujúceho po uplynutí doby, ktorú navrhovateľ poskytol na dobrovoľné plnenie. Navrhovateľovi tak vznikol aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. Súd prvého stupňa preto v tejto časti považoval nárok navrhovateľa za dôvodný. Navrhovateľ si v konaní uplatňoval aj nárok na zaplatenie sumy 7 Eur s prísl. ako poplatku za poistenie faktúr a sumy 130 Eur s prísl. ako zmluvnej pokuty. V tejto časti však svoj návrh pred prvým pojednávaním zobral späť. Súd prvého stupňa preto odporkyňu zaviazal k zaplateniu sumy. Odporkyňi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 104,76 Eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 07.08.2010 do zaplatenia. Súčasne dlžnú sumu odporkyňi povolil splácať v mesačných splátkach po 10 Eur vždy do posledného dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť až do úplného zaplatenia pod následkom straty výhody splátok. V časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 137 Eur s prísl. súd konanie podľa § 96 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku zastavil. O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľ sa domáhal zaplatenia sumy 241,76 Eur s prísl., priznaná mu bola suma 104,76 Eur. Súd prvého stupňa vychádzal z toho, že v časti o zaplatenie sumy 137 Eur s prísl. bolo konanie zastavené z dôvodu späťvzatie návrhu zo strany navrhovateľa. V tejto časti jeho návrh nebol podaný dôvodne a pokiaľ by nedošlo k späťvzatiu, bol by nárok navrhovateľa v tejto časti zamietnutý, čo treba vyhodnotiť ako neúspech navrhovateľa. V závere rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že vedľajší účastník na strane odporkyne si trovy vyčíslil na 72,87 Eur. Avšak obe strany v konaní mali takmer rovnaký úspech ako aj neúspech, preto súd prvého stupňa v súvislosti s vedľajším účastníkom rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku, a to v časti vo výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník. V odvolaní uviedol, že podľa jeho názoru bol v konaní úspešný v celom rozsahu. Poukázal na to, že v žalobe sú spojené dva skutkovo a právne samostatné nároky. Jedným je nárok na tzv. hovorné a druhým je nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Vedľajší účastník vstúpil do konania na podporu spotrebiteľa, teda len v rozsahu, v ktorom sú žalobcom porušované spotrebiteľské práva. Ak sú v žalobe spojené viaceré skutkovo a právne samostatné nároky, nič by nemalo brániť tomu, aby vedľajší účastník vstúpil do konania len vo vzťahu k nároku, ktorým bol voči spotrebiteľovi uplatnený nedôvodne, v rozpore so spotrebiteľským právom. Nárok za neuhradené služby označil za dôvodný. Uviedol, že jeho aktivita sa v tomto konaní týkala len zmluvnej pokuty, ako skutkovo a právne samostatného nároku, ktorý mohol byť uplatnený aj samostatnou žalobou. Len preto, že žalobca oba nároky spojil do jednej žaloby neznamena, že vstúpil do konania aj vo vzťahu v tej časti, kde práva spotrebiteľa nie sú porušované. Konštatoval, že nezdiera v tomto spore postavenie účastníka na strane ktorého vstupuje, nakoľko podľa § 93 ods. 4 O.s.p. koná sám za seba. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o náhrade trov celého konania zmenil a priznal mu trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 64,67 Eur za dva úkony právnej služby, režijný paušál a odvolanie (z toho trovy prvostupňového konania vo výške 48,46 Eur a trovy odvolacieho konania vo výške 16,21 Eur).

Písomné vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhovateľom podané nebolo.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti náhrady trov konania podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa v zmysle § 142 O.s.p. spravuje zásadou úspechu vo veci.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporkyni zaplatacia čiastky 241,76 Eur s príslušenstvom. Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni dôvodne povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 104,76 Eur s príslušenstvom, a vo zvyšnej časti 137 Eur, v ktorej navrhovateľ zobral návrh späť, tento zamietol.

Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ bol úspešný vo výške priznanej sumy 104,76 Eur, v dôsledku čoho by mu patrila náhrada trov z priznanej sumy podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Avšak nakoľko navrhovateľ zobral svoj návrh späť v časti o zaplatacie 137 Eur, čím zavinil čiastočné zastavenie konania, bol by povinný nahradiť odporkyni trovy konania z tejto sumy, pretože v tejto časti žalobného návrhu bola zase úspešná odporkyňa (§ 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.).

Prvostupňový súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal správne z pomerného úspechu priznaného navrhovateľovi vo výške 104,76 Eur a neúspechu vo výške 137 Eur a pomerného úspechu odporkyne vo výške 137 Eur a pomerného neúspechu vo výške 104,76 Eur. Správne použil v prejednávanej veci ust. § 142 ods. 2 O.s.p., kedy navrhovateľ bol úspešný v časti žalobného návrhu a v časti neúspešný, rovnako ako odporkyňa bola úspešná v časti zastavenia konania o 137,- Eur. Preto bol v konečnom dôsledku správny postup súdu prvého stupňa, ktorý vyslovil s prihliadnutím na pomer úspechu a neúspechu oboch strán, že žiadnemu z účastníkov konania náhrada trov konania nepatrí.

Nakoľko vedľajší účastník vystupoval na strane odporkyne, zásada čiastočného úspechu prenesená do rozhodovania o trovách konania sa prenáša aj na neho, a preto vedľajšiemu účastníkovi nebolo možné priznať náhradu trov konania rovnako ako nebola priznaná ani odporkyni. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku vedľajšieho účastníka o jeho vstupe len do časti konania týkajúcej sa uplatnenej zmluvnej pokuty. Z písomného podania vedľajšieho účastníka zo dňa 24.09.2012 (č.l. 56) vyplýva, že vstupuje do konania na podporu odporkyne. Neuvedol, že by vstupoval len vo vzťahu k uplatnenej zmluvnej pokute.

Odvolací súd na základe uvedeného rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešný navrhovateľ, ktorý by mal v zmysle ustanovenia

§ 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak trovy odvolacieho konania si neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.), preto mu nebola náhrada trov odvolacieho konania priznaná.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné